

Bedømmelse, og som paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt at sørge for, at usødygtige Skibe ikke bragtes ind i vor Handelsflåde, have anført, at man dog maatte huske paa, at man derved bortskar Udsigten til en meget fordelagtig Forretning. Jeg tror, at under saadanne Omstændigheder er der dog virkelig alvorlig Opfordring til at tage under Overvejelse, om der ikke overfor disse Forhold, baade efter deres egen Befæhtheds og ifølge den Maade, hvorpaa man nu i det Hele med Driftighed gaar ind paa store Spekulationer, er Anledning til at føre nogen Kontrol fra Statens Side, der kunde afværge de Farer for de Enkelte, som disse ellers maatte være udsatte for. Men jeg indrømmer, at ubestemtligt er Lovforslaget fra mit Standpunkt betragtet paa en anden Maade. Ligesom jeg før erkjendte, at den Bevægelse, som de plimfollste Opdagelser og Bestrebelser i England havde fremkaldt, var stærk og maatte noget stærkere, noget mere opfruet, i alt Fald for vort Bedkommende, end Forholdene kunde give Anledning til, saaledes maa jeg ogsaa erkjende, at denne stærke Bevægelse har haft sin Reaktion. Jeg erkjender, at dette Lovforslag er kommet frem i Reaktionen Tid, en Reaktion, som man har taget til Indtægt i de fremkomne Adresseer, i den stærke Agitation, man har reist imod Lovforslaget. Stemningen var ganske vist stærkt bevæget. De stærke Ord, der faldt imod Lovforslagets Tendents, de overordentlig stærke Klager over en haard og hensynsløs Behandling, som man har hørt fra forskellige Sider, ere maatte ikke blive bedømte saaledes, som de vilde være blevne det paa et andet Tidspunkt. Men jeg beder dog den ærede Forsamling om at vende tilbage til en rolig Bedømmelse af det hele Forhold, og ligesom jeg ikke forlanger, at man her skal tillægge den plimfollste Bevægelse større Betydning, end den har for vore Forhold, saaledes vilde jeg paa den anden Side anse det for meget beklageligt, om den naturlige Reaktion, der er kommen oven paa denne stærke Bevægelse, skulde faae nogen Indflydelse til Skade for nærværende Lovforslag. Det er jo blevet anført fra forskellige Sider, at det ikke var nødvendigt at føre en saadan Kontrol med vor Handelsflåde, fordi den er en af de bedste, der eksisterer. Jeg vil gaa ud fra, at dette er Tilfældet — jeg haaber, at det forholder sig saaledes —; men det forekommer mig, at jo bedre vor Handelsflåde er, jo paalideligere vore Rhedevier ere, jo færre usødygtige Skibe vi have, desto mindre Forstyrrelse i Forholdene vil en saadan Lov fremkalde. Dersom vi levede i et Land, hvor Rhedevierne benyttede sig af gamle og mindre gode Skibe, som de enten selv havde ladet blive for gamle, eller som de havde erhvervet fra andre Steder, dersom disse Skibe alene benyttedes i Farter, der ikke vare saa overmaade lange eller farlige, og gif med Ladninger af en saadan Be-

staaenhed, at den kan afgives til daarlige Skibe, kunde man have stor Betænkelse ved at stille altfor store Fordringer til Skibene, forudsat da, at det Erhverv, der var Tale om, var en af Landets Hovederhvervskilder, thi det vilde da virke i allerhøjeste Grad forstyrrende paa Forholdene; men naar det er saaledes, som her paastaes, at der saa godt som ingen usødygtige Skibe er hos os, hvor kommer saa den forfærdelige Angst fra? Tror man da, at Skibsinspektørerne eller overhovedet Kontrolten vil sætte sig den Opgave at reise omkring i Landet for at foretage unyttige og overflødige Undersøgelser og derved hindre Skibenes fri Bevægelser? Det tror jeg paa ingen Maade vil blive Tilfældet; jeg haaber, at der blandt den store Mængde af praktisk kyndige Folk paa dette Omraade, som man har heri Landet, Folk, der selv have været i praktisk Virksomhed, og som kjende nøie til, hvad Spen giver, dog maa kunne findes idetmindste 3, der med Alvor og Interesse for Sagen og fornøden Forsigtighed ville udøve en saadan Virksomhed som den, man her har tiltænkt dem. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i, at det Betegnende for Skibsinspektørens Virksomhed vil ikke være denne Søgen efter usødygtige Skibe snart hist, snart her, men meget mere Søgen efter grundig Kjendskab til Rhedevierne og Handelsfarvnerne, og jeg har Grund til at antage, at denne Kundskab allerede er tilstede. Jeg har nemlig talt med flere, der vare kyndige paa dette Omraade, og de have sagt: Na, man kjender meget godt, hvilke Rhedere der ere paalidelige, og hvor man skal gaa hen, naar man søger usødygtige Skibe. Jeg tror altsaa slet ikke, at Skibsinspektørerne ville gaa paa Sagt efter usødygtige Skibe; de ville godt vide, hvor de skulle træffe dem. Jeg kan derfor paa ingen Maade tro, at de virkelig paalidelige Rhedere, hvis Renomme med Rette er grundfæstet fra Fortiden, ville søle sig i nogen Grad generede af den Kontrol, der her er paatænkt; men, har man sagt, man maa dog i alt Fald afvente den Lov, der nu er forelagt om Undersøgelse af Grundene til Søulykker og derefter vente nogen Tid for at se, hvilke Resultater den bringer. Det forekommer mig nu at være en ganske mærkelig Vigtighed, man har tillagt denne Lov ligeoverfor den her foreliggende. Naar det er erkjendt, at vi her bevæge os paa et Omraade, hvor der er Tale om Tab af mange Mennekeliv, idet der ved Søfart aarligt tabes mange Mennekeliv hos os, forekommer det mig ganske besynderligt, om man nu vil begynde med at anstille Undersøgelser om, hvilke de nærmere Grunde kunne være til, at der gaar saamange Mennekeliv tabt og imidlertid lade dem gaa tabt istedetfor at træffe Foranstaltninger for at hindre det. Dette er heller ikke paa nogen Maade i Overensstemmelse med den tidligere Fremgangsmaade. Da vi behandlede Loven af 24de